

ימין ושמאל.
אשריהם ישראל שהקדוש ברוך
הוא נתן להם תורה לגלוות להם
סודות עליונים, עליהם כתוב
(דברים ז) ואפסם בדקקים בה'
אליהם חיים כלכם היום.

מִדְרָשׁ תַּגְעֵלָם

ויצא יעקב. (דניאל ט) יודע מה
בחשכה וכאור עמו שורה. אף
על גב שהאור עמו שורה, יודע
מה בחשכה, והינו מה שפתוח
(ירמיה כג) אם יסתיר איש במסתירים
ואני לא אראנו נאם ח'. ותאמ
אמר רבי יהודה כה, והרי אמרנו
שהרי חכמה היה באسمיות
הפסוקים בכל מה שנאמר? ובעת
פשת הכתוב אנו ארים,
שאברהם היה, יצחק היה,
ויעקב היה. אמר לו: אף על גב
שהרי, את החכמה של הפסוקים
הסתכלתי לדעת.

רבי יצחק פתח, (תהלים טט) מזמור
לדוד ה' מי יגור באלהך מי ישכן
בבר קדרש הולך פמים ופועל
צדך ורבך אמת בלכבו וגוו. מה
משמעות? אמר רבי יהודה בר רבבי
יוסי, אלו העשרה הם בגדי
עשרה דברות שעתידים בקי
של יעקב לקיים במקומם ההיא.
אמר רבבי יוסי, והרי אחד אשר
הם? אמר לו, לא רجل על לשונו
לא עשה לרעהו רעה - דבר אחד
הם, שפל המרגל בתבורו, מיד
עשה עמו רעה. לא רجل בלשונו
לא עשה עמו רעה. וכי מי שם
את אלה בנגד עשרה הדברים?
אמר רבבי יהודה, כל עשרה
דברות משפטעים מהם. הולך
פמים - בנגד אני ה' אללהך.
מלמד שאיריך אדם לקובל עלייו
אימת על מלכות שמים, ואין לו
רשות להרהר במנה שאינו יכול להשיג, משמע שפתוח אני ה'

ובאין איןון ישראאל דקודשא בריך הוא יהיב
להונ אורייתא, לנלאה לונ רזין עילאיין.
עליהו כתיב (דברים ז) ואפסם בדקקים בה'
אליהם חיים כלכם היום.

מִדְרָשׁ תַּגְעֵלָם

ויצא יעקב. (דניאל ב כב) ידע מה בחשכה ונחרא
עמיה שריא, אף על גב דנהורא עמיה
שריא, ידע מה בחשכה. והינו דכתיב, (ירמיה כג
ס) אם יסתיר איש במסתירים ואני לא אראנו
נאם ח'. וממי אמר רבי יהודה דברי, וזה אמרן
זהא חכמתה הוה בסמכותא דקראי, בכל מה
דאיתמר, והאידנא פשיטותא דקריא צריכנא,
ד אברהם הוה, יצחק הוה, ויעקב הוה. אמר
לייה אף על גב דהו, חכמתה דקראי אסתכלנא
למנדע.

רבי יצחק פתח, (תהלים טו) מזמור לדוד ה' מי
יגור באלהך מי ישכן בהר קדרש הולך
פמים ופועל צדק ודבר אמת בלכבו וגו'. מי
משמעות, אמר רבבי יהודה בר רבבי יוסי, אלין
עשרה, איןון בנגד עשרה הדברים, שעמידין
בנוי של יעקב, לקאים במקומות ההוא.

אמר רבבי יוסי, וזה חד סר איןון. אמר לייה
לא רجل על לשונו, לא עשה לרעהו
רעה, חד מלאה איןון. דכל המרגל בחרבו,
מיד עשה עמו רעה. לא רجل בלשונו לא עשה
עמו רעה. וכי מאן שוייא לאلين, בנגד עשרה
הדברות.

אמר רבבי יהודה, כלחו עשרה הדברים,
משפטמי מיניהם. הולך פמים, בנגד
(שמות כ ב) אנכי ה' אללהך. מלמד שאיריך אדם
לקבל עלייו אימת על מלכות שמים, ואין לו
רשות להרהר במה שאינו יכול להשיג, משמע

אללהיך סתם. כתוב כאן הולך פמים, וכחטוב שם (דברים יח) פמים תהיה עם ה' אללהיך, ואין לך רשות להרהר על מה שלא הרשיט.

ופעל צדק - בוגר לא יהיה לך אליהם אחרים על פני לא משתחווה להם ולא מעבדם. מכאן אמר רבי יהודה, איך לך דבר עומר בוגר יהולול ה'. מני לנו? ממשית, שכחוב (שם יט) ידק תהיה בו בראשונה להמתו. למה? כי ביקש להדיחך מעל ה' אללהיך. ואם הרג אותו, נקרא צדיק, מקנא ופועל צדק, וזהו ופועל צדק.

ודבר אמת בלבבו - בוגר לא תsha את שם ה' אללהיך לשוא. אמר רבי יהודה, איןם כסדרם, ואף על גב שאינם כסדרם, אין זה משנה לנו. לא רגל על לשונו לא עשה לרעהו רעה - בוגר לא מענה ברער עד שקר. וחרפה לא נשא על קרבו - בוגר מחליל שבתוות בפרהסיא. רבי יוסי אומר, בוגר, בוגר לא תגנוב, שכחוב (שםות כב) אם זרחה השם שعليו. נבזה בעיניו נמאס, בוגר לא תרצח. מאן תרצח. מי שהוא נבזה בעיניו, לא יעשה קטטה שיירג, ולא יהרגוה.

ונאת יראי ה' יכבד - בוגר כבוד את אביך ואת אמך. אמר רבי יוסי, על הפל חיב אדם לכבד אביו ואמו. יצא מכלל זה - אם יאמרו לו לעבר על דברי תורה או לעבר עבורה זרה, שאינו חייב לכבדם. זהו שפטותך ואת יראי ה' יכבד.

ונשבע להרע ולא ימר - בוגר לא תנאך. שהרי אם יצרו רוזה לשלט עליו, יטיל שבועה על יצרו, כמו בזען שאמר (רות ג) כי ה' שכבי עד הבקר.

דכתיב א_ncyi ה' אללהיך סתם. כתיב הכא הולך פמים, וכחטיב חתם (דברים יח יט) פמים תהיה עם ה' אללהיך. ואין לך רשות להרהר על מה שלא הרשיט.

ופעל צדק, בוגר לא יהיה לך אליהם אחרים על פני לא תשתחווה להם ולא מעבדם. מכאן אמר רבי יהודה, אין לך דבר עומר בוגר יהולול ה'. מנא לנו? ממשית. דכתיב (שם יט) ידק תהיה בו בראשונה להמתו. למה, כי ביקש להדיחך מעל ה' אללהיך. ואי קטיל ליה, נקרא צדיק, מקנא, ופועל צדק, וזהו ופועל צדק.

ודבר אמת בלבבו, בוגר לא תsha את שם ה' אללהיך לשוא. אמר רבי יהודה, לית איןון כסדרן, ואף על גב דלית איןון כסדרן, לית לנו בה. לא רגל על לשונו לא עשה לרעהו רעה, בוגר לא מענה ברער עד שקר. וחרפה לא נשא על קרובו, בוגר מחליל שבתוות בפרהסיא. ר' יוסי אומר, בוגר לא תגנוב. דכתיב, (שםות כב) אם זרחה השם שعليו.

نبזה בעיניו נמאס, בוגר לא תרצח. מאן דאייהו נבזה בעיניו, לא יעביד קטטה דייקטול, ולא יקטוליניה.

ונאת יראי ה' יכבד, בוגר כבוד את אביך ואת אמך. אמר רבי יוסי, על הפל חייב אדם לכבד אביו ואמו, יצא מכלל זה, אם יאמרו לו לעבר על דברי תורה או לעבר עבורה זרה, שאינו חייב לכבדם. הרא הוא דכתיב, ונאת יראי ה' יכבד.

ונשבע להרע ולא ימר, בוגר לא תנאך. הרא אם יצרו עליו לשפטאה עלייה, יטיל שבועה על יצרו, קבוע, דאמר (רות ג יט) כי ה' שכבי עד הבקר.

בספרו לא נמן בנשך - זהו כנגד לא תגנוב. שאם אין מילה בריבית, וدائית לא יילך ויגנוב. רשות על נקי לא לך - כנגד לא תחמד. אמר רבי יוסי בן קיסמא, כנגד אלו גני אמר ביעקב עשרה אחרים אחרים, שכתוב (בראשית כה) ויפגע במקום שם - א. וילן שם - ב'. כי בא המשמש - ג'. ויקח מאبني המקום - ד'. וישם מריאשטיו - ה'. וישב במקום ההוא - ו. ויחלם והנה סולם מצב ארץך - ז'. וראשו מגיע המשמימה - ח. והנה מלacci אליהם - ט' - עלים וירדים בו - י". הינה עשרה.

דבר אחר, ויפגע במקום - רבי בו פתח, (שר א') אל תרاني שאני שחרורת ששהפטני הבנוי אמי נחרו בי שמנני נתרה את הכרמים כרמי שליל לא נטרתי. הררי חוזר על יעקב, שליטון יעקב בראשונה היה המשמש, וחזרו אותו השליטון לעשו, והעבר ממנה. ויעקב אמר, אל תרاني שאני שחרורת, שהרי נפן לי שליטון הלבנה, שהיא שחורה לעתים וזמן. ששהפטני המשמש - כשהעابر מני שליטון המשמש. בני אמי נחרו בי - זהו עשו, שכתוב (בראשית כה) וישטם עשו את יעקב. שמנני נתרה את הכרמים - שכתוב שם לא) הייתה בימי אכלני חרב וקרח בלילה. כרמי שליל לא נטרתי - שכתוב שם לעת מה תעשה גם אנכי לביתי. ויפגע במקום - רבי יצחק אמר, (שם כה) באיזה מקום פגע ? במקום שעמיד לעמוד בית המקדש, והתפלל שם. רבי יהודה אומר, היום היה גדול, ורצה להלך ולא יכול.

אמר רבי יוסי, התפלל באותו מקום, והתחילה

בפספו לא נמן בנשך, האי הוא כנגד לא תגנוב. دائית היא לא אוזיף בריבית, וدائית לא יזיל ויגנוב. רשות על נקי לא לך, כנגד לא תחמד.

אמר רבי יוסי בן קיסמא, כנגד אלו נאמר ביעקב עשרה אחרים, דכתיב ויפגע במקום, א. וילן שם, ב'. כי בא המשמש, ג'. ויקח מאبني המקום, ד'. וישם מריאשטיו, ה'. וישב במקום ההוא, ו. ויחלום והנה סולם מצב ארצך, ז'. וראשו מגיע המשמימה, ח'. והנה מלacci אליהם, ט'. עולים ויורדים בו,

ב', י. הא עשרה. (ד"ה לה ע"א)

דבר אחר ויפגע במקום, רבי בו פתח, (שה"ש א') אל תרاني שאני שחרורת ששהפטני המשמש בני אמי נחרו בי שמנני נתרה את הכרמים כרמי שליל לא נטרתי. הא אתחר על יעקב, שליטנו יעקב בקדמיה הוה שמניא, ואתחר על מניה. ויעקב אמר, אל תרاني שאני שחרורת, דהא אהיהבת לי שליטנו וששהפטני המשמש, ב' אהיה אוכמא לעידני וזמנין. דסירה, דהיא אוכמא לעידני וזמנין. ששהפטני המשמש, ב' אהיה עבר מני שליטנו דשמשא.

בני אמי נחרו בי, זהו עשו. דכתיב, (בראשית כו מא) וישטם עשו את יעקב. שמנני נתרה את הכרמים, דכתיב (שם לא ט) היהתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה. כרמי שליל לא נטרתי, דכתיב (שם ל ל) ועתה מהי אעשה גם אנכי לביתי.

ויפגע במקום, רבי יצחק אמר, באיזה מקום פגע, במקום שעמיד לעמוד בית המקדש, והתפלל שם. רבי יהודה אומר, היום היה גדול, ורצה להלך ולא יכול. אמר רבי יוסי, התפלל באותו מקום, והתחילה